

15-03-2026

† Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,

Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ..

ᾠχος Βαρὺς. Ἑωθινόν Ζ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Βαρὺς

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένε-το
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον, Τριψόλου

ᾠχος α'

ᾠσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-
βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Καὶ νῦν...

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης,
ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ
τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

ᾠχος Βαρὺς

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς
βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι
ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυ-
ναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύ-
σας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν
ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει
σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιάνθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θη-
σαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας

Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ
πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς
ὕπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας
τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τό-
κου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθέ-
νος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα
Παρθένος.

*Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, ἕτερα
ᾠχος Βαρὺς.*

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος,
ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ
ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμέ-
νων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πά-
ντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι'
αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον γυ-
ναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέ-
ρουσai, καὶ στρατιωτῶν φυλασσό-
ντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα,
ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλί-
σει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἀνέστη ὁ μεγά-
λης βουλῆς Ἀγγελος, πατήσας τὸν
θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε,
δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ
γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ
ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κό-
σμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ
καὶ Παρθένος· ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ
δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ.

*Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον τὸ παρὸν
Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.
ᾠχος πλ. δ'.*

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν,
ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ
ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ
Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ
ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος
ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς, ὃν ὁρῶντες
προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει
λαοὶ συμφώνως ἀνακράξωμεν,
πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Δὲν λέγονται

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ὑψόλογηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος Βαρὺς.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν,
καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωμα-
τικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλά-
νης ἐπιστρέψας, κάμει Σωτὴρ ζώω-
σον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις,
νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος
χαρᾶς δρέπεται, δράγματα ἀειζω-
οτροφίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων
θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύ-
νεσις, φόβος· αὐτῷ αἵνεσις, δόξα,
τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ
οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κο-
πιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ
πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρούς, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὄλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰὲ μακαριοῦνται, δόξη ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρί καὶ Υἱῷ, ὁ β' χορός λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Σπ'χ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὁ β' χορός μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἤχον β'

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον.
Ἦχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτιρῶν κάθαρων εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

Κανὼν α', Ὡδὴ α', Τριωδίου

Ἦχος α'

Ἀναστάσεως ἡμέρα

Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι
Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβι-
βάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν
ὕγρην, τὴν ῥάβδω τεμῶν, ὡδὴν σοὶ
ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ
Θεός. (δίς)

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῇ Ἐγέρσει
Χριστοῦ θάνατος φροῦδος ὥφθη,
ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγὴ, ὁ Ἀδὰμ ἐξα-
ναστὰς χορεύει χαρᾷ· διὸ
ἀλαλάξωμεν ἐπινίκιον ἄδοντες.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Προσκυνήσεως ἡμέρα τοῦ
τιμίου Σταυροῦ δεῦτε πρὸς τοῦτον
πάντες· τῆς γὰρ Ἐγέρσεως Χρι-
στοῦ, τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, προ-
τίθεται νῦν· Αὐτὸν ἀσπασώμεθα
ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας, τοῦ Κυρίου
Σταυρός, δεῖξόν μοι ὄψιν θείαν, τῆς
ὠραιότητός σου νῦν ἄξιον προσκυ-
νητὴν, αἰνέσεώς σου· καὶ γὰρ ὡς
ἐμφύχῳ σοι, καὶ φωνῶ, καὶ προ-
σπύσσομαι.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ἀίνεσάτωσαν συμφώνως,
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται
πᾶσιν, ὁ παμμακάριστος Σταυρός,
ὃ παγεῖς σωματικῶς, ἐτύθη Χρι-
στός· Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυ-
χικῶς ἀγαλλόμενοι.

Δόξα...

Τριάς τοῖς χαρακτηῖσιν, ὦ
Μονὰς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ καὶ
Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος Ἐνὰς ἐν
βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ κράτους
ἀρχή, τὸν Κόσμον σου φύλαττε, τὴν
εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Πεῖραν ὅλως ἡ Παρθένος, μὴ
εἰδυῖα ἀνδρός, ἄσπορον τίκεις
βρέφος, ἄχραντον φέρεις τοκετόν,
τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν, Χριστὸν τὸν
Θεόν· Αὐτὸν ἐκδυσώπησον εἰρη-
νεῦσαι τὰ σύμπαντα.

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', Τριωδίου

Ἦχος α' . Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν...

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ
Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πί-
στεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν,
ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς,
μόνος γὰρ εἰ ἅγιος. (δ')

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Δεῦτε ἄσμα ἄσωμεν καινόν, τὴν
κατάλυσιν Ἰδοῦ πανηγυρί-ζοντες·
ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστός, ἀνέστη
τὸν θάνατον ἐλὼν, καὶ σώσας τὰ
σύμπαντα.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστοὶ οὐκ
ἐκ κρήνης βρουούσης ὕδωρ

φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, Σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάλαι ὄν ἐτύπου Μωϋσῆς ταῖς παλάμαις Σταυρόν σου νῦν προσπτυσσόμενοι, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ τροπούμεθα Δέσποτα Χριστέ, δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁμμασι καὶ χεῖλεσιν ἀγνοῖς, ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν χαρᾷ προσκυνήσωμεν πιστοί, κροτοῦντες ἐν ᾧσμασι.

Δόξα...

Ἐνα ὑποστάσεσι τρισὶ Θεὸν ἀναρχον σέβω μὴ διαιρούμενον τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς τὸ μυστήριον πάλαι Σεμνὴ ἐώρακεν· ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλόξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν, νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Βαρὺς.

Οὐκέτι φλογὶν ῥομφαία...

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώ-

νως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. β'

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἡμέρον τὸ Προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης ἀπέλυσε τρόμῳ, ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν

σου Ἅγιε καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Θεοτόκε Παρθένε ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος βαρὺς . Αὐτόμελον

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾶ ὁ Πιλᾶτος, δύο τοῖς ληστεύσασιν, καὶ ἓνα τοῦ Ζωοδότου, ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω· ὦ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνῃ με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ διαρρήσομαι, τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου, μαίμασσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι τὸν Ἀδάμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλῳ δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ῥωμύλου,

Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι

Ἔσπευδεν Ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν.

Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Πλήσιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,

Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἴσταται νῦν πλησίον.

Ὡς Ἀλεξάνδροις κλῆσις ἐκτομῆ, στέφος,

Καὶ Διονυσίοις τε κοινὰ ἦν τάδε.

Πέμπτη καὶ δεκάτῃ τμήθη Ἀγάπιος, ἐταῖροι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου Βρεττανίας, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχοι

Νίκανδρον ἐκδαίρουσιν, ὥσπερ ἄρνιον,

Χεῖρας βαλόντες οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι

Τὸν Σταυρὸν γῇ σύμπασα προσκυνησάτω,

Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξιώσον, τὸ τεσσαρακονθήμερον εὐμαρῶς διανύσαντας στάδιον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

**ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΗΣ
Γ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ**

Ὡδὴ α' Ἦχος α'

Ὡδὴ α'

Ο θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγρὰν, τὴν ῥάβδῳ τεμῶν, ὁδὴν σοὶ ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστέ ὁ Θεός.

Ὡδὴ γ'

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ μὲ τὴ τῆς πίστεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς, ὁ μόνος γὰρ εἰ ἅγιος.

Ὡδὴ δ'

Επὶ Σταυροῦ σὲ Δυνατὲ φωστήρ ὁ μέγας κατιδὼν τρόμῳ ἐπαρθεῖς τὰς ἀκτῖνας σὺν ἔστειλεν ἔκρυψε, πᾶσα δὲ Κτίσις ὑμνησεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν, καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε'

Ορθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου εἰρήνην, εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου, δι' οὗ ἀνεκαίνισας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς, ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

Ὡδὴ ς'

Τὸν τύπον τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωνᾶς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε καὶ ἀνέθορε σεσωσμένος τοῦ θηρὸς τῇ δυνάμει σου Λόγε.

Ὡδὴ ζ'

Φλογώσεως ὁ Παῖδας ῥυσάμενος σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς καὶ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'

Σπ'χ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Χείρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων ποτὲ ὁ μέγας ἐν Προφήταις σταυροειδῶς ἐκπετάσας Δανιὴλ ἀβλαβῆς ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν Χριστόν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος α')

Σπ'χ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ὡδὴ θ'. ᾠχος α'

ᾠ Μῆτερ Παρθέने, καὶ Θεοτόκε
ἀψευδής, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν
Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκὶ σὲ οἱ πι-
στοί, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ
νῦν μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ',

ᾠχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μα-
ρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον
ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος,
Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα, ἔτρε-
χον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀθόνια,
ἐνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς,
ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων·
διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν
ἕως εἶδον.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Σταυροῦ

ᾠχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον,
σήμερον προτεθέντα ἰδόντες προ-
σκυνήσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφραν-
θῶμεν, κατασπαζόμενοι πόθῳ, τὸν
ἐν τούτῳ θελήσει, σταυρωθέντα
αἰτούμενοι, Κύριον ἀξιῶσαι,
πάντας ἡμᾶς, τὸν Σταυρὸν τὸν
τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ φθάσαι
τὴν Ἀνάστασιν, πάντας ἀκατα-
κρίτως.

Θεοτοκίον, Τριφύλου

ᾠχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς

Τὸ ξύλον ἐν ᾧ Πάνσεμνε τὰς
ἀχράντους παλάμας, ὑπὲρ ἡμῶν
ἐξέτεινε, προσπαγεῖς ὁ Υἱός σου,
νῦν εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν, δὸς
ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ κοσμοσω-
τήρια, φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, καὶ
τὴν λαμπράν, καὶ κοσμοχαρμόσυ-
νον προσκυνῆσαι, τοῦ Πάσχα κυ-
ριώνυμον καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος Βαρύς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς

ὕψιστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπχ. Ἡρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ανέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Σπχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν

σκότει καθημένους, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σπχ. Ἡρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,

Εν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ᾠδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ᾠδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Σπχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες τὸ Εὐλὸν τὸ

ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν ἀρ-
δομένην τῷ Αἵματι καὶ τῷ ὕδατι
τοῦ Δεσπότης τῶν ὅλων, τοῦ ἐν
τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος καὶ
τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Σπῆχ. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν
μέσῳ τῆς γῆς.

Εκκλησίας ἐδραίωμα, βασιλέων
κραταίωμα μοναζόντων καύχημα
καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ παν-
σεβάσμιε, διὸ προσκυνοῦντές σε,
καὶ καρδίας καὶ ψυχᾶς, φωτι-
ζόμεθα σήμερον, θεία χάριτι, τοῦ
ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ
κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος καὶ
τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Δόξα...

Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην τῶν
κακίστων Φαρισαίων ὁ πάντων
Κύριος παραβολικῶς ἐκφεύγειν
ταύτην ἐδίδαξε καὶ μὴ ὑψηλοφρο-
νεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, πάντας
ἐπαίδευσεν ὑπογραμμὸς καὶ τύπος
ὁ αὐτὸς γενόμενος, μέχρι Σταυροῦ
καὶ θανάτου, ἑαυτὸν ἐκένωσεν.
Εὐχαριστοῦντες οὖν σὺν τῷ
Τελώνῃ εἰπώμεν, ὁ παθὼν ὑπὲρ
ἡμῶν καὶ ἀπαθὴς διαμείνας Θεὸς
τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, καὶ σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θε-
οτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ
σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτι-
σται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κα-
τάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρω-
ται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ

ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυ-
μνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδο-
κήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον δ' ΑΓΙΑ.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψαλλομένης δὲ τῆς Δοξολογίας ταύτης ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν Σταυρόν· εἴθ' οὕτω λαμβάνει αὐτόν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σὺν τῇ θήκῃ καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων καὶ

θυμιατοῦ καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύλας, Τελεσθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Γοφία, ὀρθοὶ

καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ Τροπάριον,

Ὡσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. ἐκ τρίτου,

καὶ εἰσοδεύει ὁ Ἱερεὺς, φέρων τὸν τίμιον Σταυρόν ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων θυρῶν.

κακέϊσε προευντρεπισθέντος

τοῦ τετραπόδου, τίθεται

ἐπάνω αὐτοῦ ὁ τίμιος Σταυρός.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον ἐκ γ'

Ἦχος πλ. β'

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. ἐκ γ'

Ἀνοιχθείσης δὲ τῆς θήκης, ἄρχεται προσκυνῶν ὁ Προεστὼς καὶ ὁ Ἱερεὺς, βάλλοντες μετανοίας γ', κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ μετὰ τὸ ἀσπασασθαι, πάλιν βάλλουσι μετάνοιαν ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς Χορούς, πρὸς μίαν. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ Ἀδελφοί, προσκυνοῦντες δύο δύο κατὰ τάξιν. Προσκυνούντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ποίημα Λέοντος Δεσπότης

Ἦχος β'

Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν Εὐλὸν προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ἐκουσίως χειρὰς ἐκτείνας ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἐχθρός, δι' ἡδονῆς

συλήσας, ἔξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ Εὐλὸν προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν, τῶν ἁοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις, ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαόν, κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου, Χριστιανοὶ ἀσπαζόμεθα, καὶ τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'

Γήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· χολῆς καὶ ὄξους γεύεται ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται ὁ καλύπτων οὐρανὸν τοῖς νέφεσι, χλαῖναν ἐνδύεται χλεῦης, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, τὸν νῶτον φραγγελοῦται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, καὶ πάντα ὑπομένει δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεὸς ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης ὡς εὐσπλαγχνός.

Δόξα ... *Ἦχος ὁ αὐτὸς*

Γήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν, ὁ

φῶς παρέχων τυφλοῖς ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τοῦτον ἡ Ἀγνή καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὠραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτούς, ἄπνους ἄμορφος φαίνῃ, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος· οἴμοι τὸ ἐμόν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ δεινὴ μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἀνυμνῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β' Εἰρμολογικόν

Γήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβεύαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλόανθρωπε.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἦχος πλ. δ'

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἢ τὸ Ἦχος β'

Γήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος β'.

Στίχος α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.,

Στίχος δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἦχος β'.

Στίχος α'. Ἐἶδον πάντα τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχος β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχος γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχος δ'. **Γ**χολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὦν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχος α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Γῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Στίχος β'. **Γ**ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Γῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Στίχος γ'. **Κ**αὶ ποιάνον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικόν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...**Ψ**άλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχὸς Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον ταῆς ἑορτῆς.

ᾠχὸς α'.

Γῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχὸς β'

ᾠχὸς πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Εκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθήρωσον,

Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δύναμις.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. ᾠχὸς πλ. β'

Γῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Σπ'χ. Πρὸς σε, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου,

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

4:14-16, 5:1-6.

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος πλ. β'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·

Σπ'χ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ

Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀντὶ τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις. Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις δόξα σοι.

Κοινωνικὸν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

Ἀντὶ τοῦ «Εἰδομεν».

Ἀπολυτίκιον, Τριωδίου

ᾠχος α'

Γῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν. Εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων

μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾷν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλουϊά, Ἀλληλουϊά, Ἀλληλουϊά.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.